

„OH MY GOD.
IT'S A TERRORIST
ATTACK!!!”

JANUSZ
POPIS

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania edukacji dla bezpieczeństwa dla szkoły podstawowej

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących
w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego
w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty.

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Anna Kasperska-Gochna
Recenzja merytoryczna – Katarzyna Witkowska
Arkadiusz Wójcik
Katarzyna Szczepkowska-Szczęśniak
dr Beata Rola

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons – Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat lekcji:

„Oh my God. It's a terrorist attack!!!”

Etap edukacyjny/Czas trwania:

szkoła podstawowa/90 minut

Cel ogólny:

Kształcenie umiejętności rozpoznawania współczesnych zagrożeń terrorystycznych.

Cele operacyjne

Uczeń:

- definiuje pojęcie terroryzmu,
- wylicza główne przyczyny współczesnego terroryzmu,
- wylicza cele terroryzmu,
- opisuje zasady zachowania się na wypadek: strzelaniny, ataku bombowego, ataku gazowego, otrzymania podejrzanej przesyłki,
- omawia zasady postępowania w czasie zagrożenia terrorystycznego – powiadamias służby,
- współpracuje w parze, grupie,
- posługuje się nowoczesną technologią informacyjno-komunikacyjną.

Metody/Techniki/Formy pracy:

dyskusja metodą sześciu kapeluszy, metoda stacji dydaktycznych, zbiorowa, grupowa, w parach, indywidualna

Środki dydaktyczne:

Filmiki nagrywane przez świadków ataku na World Trade Center

<https://www.youtube.com/watch?v=7YLM3pkAiJQ>, kapelusze w kolorze: białym, czerwonym, czarnym, żółtym, zielonym i niebieskim

Zastosowanie narzędzi ICT:

tablica interaktywna z dostępem do internetu, telefony komórkowe, komputery

Opis przebiegu zajęć:

1. Oglądanie filmików nagrywanych przez ludzi telefonami podczas ataku na World Trade Center.
2. Przyczyny i cele terroryzmu. Jutro bez terroryzmu? – dyskusja w sześciu kapeluszach (biały kapelusz zakłada nauczyciel – ze względu na potrzebę posiadania aktualnych danych, faktów).
3. Najczęściej występujące akty terroru – indywidualna praca z książką.

4. Praca w grupach metodą stacji dydaktycznych: Jak się należy zachować (co należy, czego nie wolno) podczas: strzelaniny, ataku gazowego, ataku bombowego, znalezienia się w sytuacji zakładnika, otrzymania podejrzanej przesyłki. Każdy uczeń musi przejść przez wszystkie stacje i rozwiązać wszystkie zadania.
5. Podsumowanie zajęć/ewaluacja: uczniowie zaznaczają kolorem opanowane umiejętności przy kryteriach sukcesu, które mają wklejone do zeszytu (zielony – znam zasady/potrafię się zachować, żółty – muszę sprawdzić/poćwiczyć, czerwony – nie znam/nie potrafię).

Komentarz metodyczny

Należy pamiętać, że nawet w najmniejszej klasie mogą uczyć się uczniowie o specjalnych potrzebach edukacyjnych – należy dostosować im formy i warunki pracy.

Jeżeli wśród uczniów są uczniowie z autyzmem, zespołem Aspergera, z niepełnosprawnością intelektualną lub niedosłyszający należy przygotować im krótkie instrukcje obrazkowe w stacjach zadaniowych. Uczniom niedowidzącym (jeżeli nie posiadają książki z powiększonym drukiem) należy zapewnić linijkę powiększającą lub lupę do odczytania tekstu. Uczniowie niedosłyszający powinni mieć możliwość skorzystania ze słuchawek podczas prezentacji filmu. Obszerne informacje na temat dostosowań umieszczone zostały w programie, w rozdziale „Warunki i sposoby realizacji”.

W ewaluacji uczniowie konsekwentnie na każdej lekcji, ćwicząc samoocenę używają metody świateł drogowych – jednej z najprostszych i najbardziej wizualnych zarówno dla ucznia, jak i dla nauczyciela.

Niektórym, taka samoocena może wydawać się nierzetelna – jednak badania udowadniają, że po pewnym czasie stosowania samooceny w takiej formie, uczniowie (niezależnie od etapu edukacyjnego) bardzo lubią ją ze względu na szybkość jej dokonywania i jej obrazowość. Dzięki niej łatwiej jest im utrwalać materiał czy uczyć się do sprawdzianu. Z czasem nie widzą powodu, aby „oszukiwać”. Mają świadomość, że to jeden z najprostszych sposobów, który nie służy do ich wartościowania tylko ich rozwojowi – pomaga w nauce.

Ze względu na swoją prostotę i możliwość zastosowania prawie na każdych zajęciach jest to też sposób, który bardzo dobrze się sprawdza w klasie, do której uczęszczają uczniowie z różnymi niepełnosprawnościami – np. uczniowie autystyczni, z zespołem Aspergera, niepełnosprawnością intelektualną – wymagający prostych, zwięzłych i powtarzalnych komunikatów.